

Dosarul nr.3ra-858/2022
2-19168736-01-3ra-22082022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (V. Dodon)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Gh. Mîra, A. Bostan, Gr. Dașchevici)

Î N C H E I E R E

18 ianuarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Transimex”, reprezentată de avocatul Igor Selchin,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Transimex” împotriva Serviciului Vamal și a Biroului Vamal Centru, persoană terță Societatea cu Răspundere Limitată „Sarvn” cu privire la anularea Deciziei asupra cazului de contravenție vamală nr.3256/209 din 12 august 2019, emisă în privința Societății cu Răspundere Limitată „Transimex” cu privire la aplicarea sancțiunii materiale în mărime de XXXX lei, în baza art. 232 alin. (b1) Cod vamal,

împotriva deciziei din 24 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Transimex”, reprezentată de avocatul Igor Selchin, și s-a menținut hotărârea din 28 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă :

La 22 octombrie 2019, Societatea cu Răspundere Limitată „Transimex” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal și Biroului Vamal Centru, persoană terță Societatea cu Răspundere Limitată „Sarvn” solicitând anularea Deciziei asupra cazului de contravenție vamală nr.3256/209 din 12 august 2019, emisă în privința Societății cu Răspundere Limitată „Transimex” prin care s-a aplicat sancțiune în mărime de XXX lei, în baza art.232 alin.(b1) Cod vamal; încetarea procesului nr.3256/209 din 12 august 2019 pornit în privința Societății cu Răspundere Limitată „Transimex” din motivul nulității procesului-verbal cu privire la contravenție și din motivul că nu există faptul contravenției.

În motivarea acțiunii a indicat că, prin decizia asupra cazului de contravenție vamală nr.3256/209 din 12 august 2019, emisă de agentul constatatator Vitalie Balan, șeful postului

vamal Chişinău 3 (P.V.I. Petricani), Biroul Vamal Centru, în privința Societății cu Răspundere Limitată „Transimex” s-a aplicat sancțiunea în mărime de XXX lei, în baza art.232 lit.b1) Cod vamal.

Potrivit celor invocate de agentul constator, în rezultatul controlului ulterior prin verificarea declarației vamale nr.2090124510 din 13 august 2018 la Societatea cu Răspundere Limitată „Sarvn” privind verificarea corectitudinii atribuirii poziției tarifare 30059031, s-a stabilit că la 13 august 2019, de către specialistul în domeniul vămuirii al Societății cu Răspundere Limitată „Transimex”, Valentina Levinski, a fost depusă declarația vamală nr.2090124510 în regim vamal de import (4200), indicând scutirea 600 (cota redusă a T.V.A.), în baza căreia Societatea cu Răspundere Limitată „Sarvn” a importat din Federația Rusă tifon și articole din tifon medicinal îmbibat cu substanțe farmaceutice (pentru vânzare fără reambalare) – 600 000 m.l., 690 amb., fiind atribuită poziția tarifară 3005903100. Pentru confirmarea riscului identificat al declarării eronate a tifonului medicinal din bumbac albit tratat cu peroxid de hidrogen pentru vânzare fără reambalare în cantitate de 600 000 m.l., 600 amb., la poziția tarifară 300590310 (TVA-8%), a fost solicitată asistența S.R.T.N., care a emis ulterior decizia de clasificare a mărfurilor, nr.160 din 21 mai 2019, prin care a stabilit că marfa menționată, corect urma a fi declarată la poziția tarifara 520821100 (TVA-20%). Ca efect, la 26 iunie 2019 a fost întocmită decizia de regularizare nr.801, prin care au fost recalulate drepturi de import în valoare de XXX lei (TVA 20%). Declarația vamală nr.2090124510 din 13 august 2018 a fost selectată pe culoarul verde de vămuire.

Agentul constator a considerat că în acțiunile Societății cu Răspundere Limitată „Transimex” sunt prezente elementele constitutive ale contravenției vamale prevăzută de art.231 pct.6) Cod vamal. La 12 august 2019, agentul constator a decis să recunoască vinovată Societatea cu Răspundere Limitată „Transimex”, aplicându-i conform art.232 lit.b1) Cod vamal sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 40% din valoarea obiectului contravenției, ceea ce constituie XXX lei.

La 22 august 2019, Societatea cu Răspundere Limitată „Transimex” a depus contestație la Serviciul Vamal, solicitând prezentarea procesului-verbal cu privire la contravenție nr.3265/19 din 12 august 2019, anularea deciziei asupra cazului de contravenție vamală nr.3265/19 din 12 august 2019, încetarea procesului contravențional și, în caz de necesitate, invitarea reprezentanților Societății cu Răspundere Limitată „Transimex” la examinarea cazului.

Prin răspunsul nr.28/11-16027 din 23 septembrie 2019, Serviciul Vamal a invocat că acțiunile organului vamal sunt legale și întemeiate, iar motive pentru satisfacerea contestației nu există.

A mai menționat reclamantul că, acuzația adusă Societății cu Răspundere Limitată „Transimex” nu corespunde faptei contravenționale invocate de agentul constator, iar Societatea cu Răspundere Limitată „Transimex” nu a participat la examinarea cauzei contravenționale, nu i s-a prezentat procesul-verbal cu privire la contravenție și i s-a încălcat dreptul la apărare.

În context, a invocat prevederile art.374 alin.(2)-(3), 375 alin.(1)-(3), 425 alin.(1)-(2), 441 alin.(1) lit.a), 442 alin.(1), 443 și 445 Cod contravențional.

De asemenea, a mai făcut referire la art.231 pct.6), 232 alin.(1) lit.b1), 273, 276, 285, 286, 287, 288, 289 și 297 alin.(1) Cod vamal, Legea nr.172 din 25 iulie 2014 privind aprobarea Nomenclaturii combinate a mărfurilor, pct.3 din Regulile generale de interpretare a Nomenclaturii combinate a mărfurilor, pct.1-4 din Regulile generale de aplicare a taxei vamale și art.96 lit.b) Cod fiscal.

Releva reclamanta că din probatoriul anexat, în special din certificatul de origine nr.RU MD 8030000899, eliberat de către Camera de Comerț și Industrie a regiunii Vladimir din Federația Rusă pe blancheta de strictă evidență nr.7931667 din 08 august 2018, declarația din Federația Rusă din 08 august 2018, invoice-ul nr.453 din 08 august 2018, specificația nr.20 din 18 decembrie 2017 și carnetul TIR UX81841821, se constată cu certitudine că mărfii declarate îi corespunde codul 3005903100 și nicidecum 520821100.

Prin hotărârea din 28 iunie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, s-a respins, ca neîntemeiată, cererea de chemare în judecată formulată de Societatea cu Răspundere Limitată „Transimex” împotriva Serviciului Vamal și a Biroului Vamal Centru cu privire la anularea Deciziei cu privire la aplicarea sancțiunii materiale în mărime de XXXX lei, în baza art.232 alin.(b1) Cod vamal și încetarea procesului contravențional nr.3256/209 din 12 august 2019 pornit în privința Societății cu Răspundere Limitată „Transimex” (f.d.226, 238-245, vol.I).

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, cu respectarea termenului prevăzut de art.232 din Codul administrativ, la 13 iulie 2021, Societatea cu Răspundere Limitată „Transimex”, prin intermediul avocatului Igor Selchin, a declarat apel împotriva hotărârii din 28 iunie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, iar la 23 decembrie 2021, a prezentat motivarea apelului împotriva hotărârii instanței de fond solicitând casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii (f.d.230-231, vol.I, 4-15, vol.II).

Prin decizia din 24 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea de apel depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Transimex”, reprezentată de avocatul Igor Selchin, și s-a menținut hotărârea din 28 iunie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani (f.d.65, 66-72, vol.II).

Instanța de apel a concluzionat că, hotărârea instanței de fond este întemeiată, a fost adoptată cu aprecierea corectă a probelor administrate și aplicarea justă a normelor de drept material.

Referitor la fondul cauzei, instanța ierarhic inferioară a reținut că organul vamal, examinând descifrările contabile (fișa contului 211, 216) și bonurile de consum ale Societății cu Răspundere Limitată „Sarvn” a constatat că, „tifonul medicinal din bumbac albit tratat cu peroxid de hidrogen pentru vânzarea fără reambalare – 600 000 m.l. în 600 amb.” importat, este atât comercializat cu amănuntul în rulouri de 1000 m.l., cât și folosit în procesul de producere, din care, conform actelor de producere, este reambalat și produs „tifon medical cu mărimile 5mx10cm, 1mx0,9m, 3mx0,9m, 5mx0,9m”, care ulterior, conform facturilor fiscale de vânzare și descifrărilor contabile (fișa contului 221), este comercializat mai multor instituții (I.M.S.P. Institutul de Medicină Urgentă, I.M.S.P. Dispensarul Republican de Narcologie, I.M.S.P. Spitalul Clinic al Ministerului Sănătății, ÎM „Natusana” S.R.L., „DITAESTFARM”, „Soling” S.A., I.M.S.P. Institutul Mamei și

Copilului ș.a.), iar Societatea cu Răspundere Limitată „Transimex” nu a combătut această constatare a organului vamal.

Instanța de apel a reținut ca fiind relevante regulile 1 și 6 de interpretare a Nomenclurii Combinată din Legea nr.172 din 25 iulie 2014, textului subpoziției 520821100, Notelor explicative ale sistemului armonizat aferente poziției 3005 și scrisorii Serviciului Vamal nr.28/06-4097 din 14 martie 2019, „tifonul medicinal din bumbac albit tratat cu peroxid de hidrogen pentru vânzarea fără reambalare în cantitate de 600 000 m.l. ambalat în 600 amb.” importat în baza declarației vamale nr.2090124510 din 13 august 2018, urma a fi declarat de către brokerul vamal din cadrul Societății cu Răspundere Limitată „Transimex” la poziția tarifară 520821100 (TVA 20%), deoarece acesta servește în calitate de materie primă, pentru producerea ulterioare a produselor, spre vânzare (f.d. 119, vol. I).

Prin urmare, instanța ierarhic inferioară a conchis că autoritatea publică pârâtă corect a stabilit că, bunurilor importate de Societatea cu Răspundere Limitată „Sarvn”, nu poate fi atribuită subpoziției 3005 90 310, deoarece acestea nu reprezintă un produs final, care este destinat vânzării cu amănuntul în scopuri medicale, chirurgicale, stomatologice sau veterinare, dar este folosit în procesul de producere, care, urmare a modificărilor aduse ulterior, este comercializat mai multor instituții. Iar, în așa circumstanțe organul vamal just a dispus atribuirea acestuia poziției tarifare 520821100, cu recalcularea drepturilor de import. De altfel, acest produs intră în domeniul de aplicare a poziției 52.08, ca țesătură din bumbac adecvată pentru utilizare ca materie primă, pentru fabricarea produselor cu scopuri medicale, cum ar fi bandaje și care nu îndeplinesc cerințele stabilite de poziția 30.05 al cărui scop este specificat în Nota Explicativă, conform căruia produsele care se încadrează în această categorie, datorită formei sau ambalajului în care sunt puse, au caracteristici sociale care le desemnează ca fiind destinate exclusiv pentru uz medical, chirurgical, dentar sau veterinar. Ținând cont de considerațiile de mai sus și cu condiția ca acest produs să fie într-adevăr țesătură simplă din bumbac, albită, cu greutatea 30 g/m², organul vamal corect a considerat că acest produs ar trebui clasificat în subpoziția 5208.21, prin aplicarea GIR-urilor 1 și 6.

Colegiul instanței de apel a apreciat, ca fiind corecte, concluziile instanței de fond că, nu sunt pertinente speței scrisoarea producătorului tifonului medical din Federația Rusă din 18 martie 2008, răspunsul vice directorului general al Serviciului Vamal din 05 noiembrie 2008, răspunsul Agenției medicamentului și dispozitivelor medicale din 15 iulie 2015, scrisoarea Agenției Medicamentului din 12 noiembrie 2008, răspunsul din 07 iulie 2008 al Institutului Național de Standardizare și Metrologie, scrisoarea Ministerului Sănătății și Protecției Sociale din 29 noiembrie 2006 și scrisoarea Ministerului Finanțelor din 08 octombrie 1999, la care face trimitere Societatea cu Răspundere Limitată „Sarvn”, în măsura în care practica organelor vamale a evoluat, inclusiv ca efect al modificării actelor normative, iar instituțiile nominalizate nu au competența legală de a interpreta legislația vamală.

Totodată, instanța de apel a apreciat, ca nefondat, argumentul invocat că, actul administrativ contestat urmează fi anulat, deoarece organul vamal a încălcat termenul de desfășurare a procedurii administrative, reglementat de art.60 din Codul administrativ. Sub acest aspect, instanța ierarhic inferioară a punctat că procedura administrativă a fost

inițiată în urma depunerii declarației vamale de către Societatea cu Răspundere Limitată „Transimex”. Declarația vamală care a stat la baza controlului a fost depusă la 13 august 2018, în timp ce, conform art.257 alin.(1) Cod administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019. Prin urmare, în speță nu sunt aplicabile prevederile art.60 Cod administrativ la verificarea respectării termenului de desfășurare a procedurii administrative. Iar, reieșind din faptul că la data întocmirii declarației vamale procedura administrativă a fost reglementată de Legea contenciosului administrativ, care nu stabilea expres termenul în interiorul căruia urmează a fi emis actul final în procedura administrativă, instanța de apel a opinat că nu poate fi invocată încălcarea termenului prevăzut în art.60 Cod administrativ.

La 14 iunie 2022, Societatea cu Răspundere Limitată „Transimex”, reprezentată de avocatul Igor Selchin, a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 24 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău (f.d.75, vol.II), ulterior, la 05 septembrie 2022, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Curții Supreme de Justiție, Societatea cu Răspundere Limitată „Transimex”, reprezentată de avocatul Igor Selchin, a depus recurs motivat împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii integral (f.d.90-103, vol.II).

În motivarea recursului a indicat că, la examinarea recursului urmează a fi aplicat direct articolul 6 CEDO.

Consideră că instanța de apel, în mod eronat, nu a reținut ca fiind aplicabile speței prevederile art.60 din Codul administrativ. În acest context a menționat că reieșind din Nota de prezentare nr.1 19.18/01 -R din 06 iunie 2019, Procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr.1 19.18/02-R din 07 iunie 2019, Decizia de regularizare nr.801 din 26 iunie 2019, se constată cu certitudine că însăși procedura administrativă a fost inițiată la 07 iunie 2019, adică după intrarea în vigoare a codului administrativ, iar dispozițiile tranzitorii nu stabilesc, în cazul speței date, aplicarea legii contenciosului administrativ, motiv din care consideră că soluția instanței de apel încalcă grav norma material aplicabilă speței în cauză.

Din dosarul administrativ nu se atestă nici o prelungire a procedurii administrative, astfel, emiterea de către intimat a Deciziei asupra cazului de contravenție vamală nr.3256/209 din 12 august 2019 în privința Societății cu Răspundere Limitată „Transimex” cu privire la aplicarea sancțiunii în mărime de XXX lei în baza art.232 alin.(b1) din Codul vamal, în afara termenilor prevăzuți de legislator este o încălcare gravă a legislației în vigoare.

A mai indicat că din declarația vamală care a stat la baza emiterii actului administrativ în privința Societății cu Răspundere Limitată „Transimex”, ultima nu acționează în nume propriu ci ca reprezentant al Societății cu Răspundere Limitată „Sarvn”, care a prezentat toate actele necesare depunerii declarației. Între Societatea cu Răspundere Limitată „Transimex” și Societatea cu Răspundere Limitată „Sarvn” sunt relații civile care urmează a fi examinate prin prisma aplicării normelor materiale ce vizează executarea obligațiilor contractuale, dar nicidecum normele administrative, astfel, instanța urma să ia în considerare și acest aspect de competențe.

Conform art.244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță

de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art.245 alin.(1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 24 mai 2022, în ședință publică (f.d.65, vol.II).

Materialele cauzei atestă că la 30 mai 2022, prin intermediul poștei electronice, Curtea de Apel Chișinău a notificat părților participante la proces dispozitivul deciziei din 24 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău (f.d.73, vol.II).

La 14 iunie 2022, Societatea cu Răspundere Limitată „Transimex”, reprezentată de avocatul Igor Selchin, a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 24 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei contestate, cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii (f.d.75-77, vol.II).

Materialele cauzei atestă că, la 12 august 2022, prin intermediul poștei electronice, Societatea cu Răspundere Limitată „Transimex” și avocatul acesteia Igor Selchin au recepționat decizia motivată din 24 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău (f.d.74, vol.II).

La 05 septembrie 2022, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Curții Supreme de Justiție, Societatea cu Răspundere Limitată „Transimex”, reprezentată de avocatul Igor Selchin, a depus recurs motivat împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei contestate, cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii (f.d.90-103, vol.II).

Astfel, instanța de recurs conchide că la depunerea recursului, de Societatea cu Răspundere Limitată „Transimex”, reprezentată de avocatul Igor Selchin, au fost respectate termenele prevăzute de art.245 din Codul administrativ.

La 23 august 2022 și la 06 septembrie 2022, în scopul asigurării unui proces echitabil în ordine de recurs, într-un termen rezonabil, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Biroului Vamal Centru, Serviciului Vamal și Societății cu Răspundere Limitată „Sarvn” copia recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Transimex”, reprezentată de avocatul Igor Selchin, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și i-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d.83, 109, vol.II).

La 16 septembrie 2022, Serviciul Vamal a depus referință la recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Transimex”, reprezentată de avocatul Igor Selchin, împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil (f.d.110-120, vol.II).

În susținerea referinței a indicat că aprecierile făcute de prima instanță, care au fost reverificate și confirmate de instanța de apel sunt legale, temeinice, conforme cu starea de fapt și de drept a speței, considerente din care solicită declararea recursului ca fiind

inadmisibil.

La 14 noiembrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Societății cu Răspundere Limitată „Transimex” și avocatului Igor Selchin copia referinței depuse de Serviciul Vamal la cererea de recurs depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Transimex”, reprezentată de avocatul Igor Selchin împotriva deciziei din 24 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, pentru informare (f.d.121, vol.II).

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Transimex”, reprezentată de avocatul Igor Selchin, inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art.246 alin.(1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin.(2) din art.246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că, din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că, pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece

filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că, cererea de recurs depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Transimex”, reprezentată de avocatul Igor Selchin, este inadmisibilă.

În conformitate cu prevederile art. art.230, 246 din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Transimex”, reprezentată de avocatul Igor Selchin, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca – Doneva

judecători

Iurie Bejenaru

Aliona Miron